

Γεωργιλλᾶς ὁ Λιμενίτης, μέχρις οὗτο ὁ καθηγητὴς κ. Γεώργιος Χατζιδάκις διὰ λογικῶν καὶ θετικῶν ἐπιχειρημάτων κατέδειξεν, ὅτι ποιητὴς τῆς «Ἀλώσεως» δὲν δύναται νὰ εἶναι ὁ Γεωργιλλᾶς· γνώμη τὴν ὁποῖαν εἶχον διατυπώσει προηγουμένως, ἀλλ' ἄνευ σταθερῶν ἀποδείξεων, καὶ ἄλλοι τινές. ¹. Ἡ μόνη πληροφορία, τὴν ὁποῖαν ἔχομεν περὶ τοῦ ποιητοῦ εἶναι ἡ διδομένη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδιοῦ περὶ τὸ τέλος τοῦ στιχουργήματός του :

*Τώρα σκεπάζω τ' ὄνομα καὶ κρύβω τ' ὄνομά μου,
νὰ μὴν τὸ ξεύρουν οἱ πολλοὶ τίς ὁ τὰ τοιαῦτα γράφας.
'Ἄλλ' ὅμως νὰ γινώσκεται ἐλαίαν ἔχει μαύρη
ὀπού γραφε τὸ ποίημα ἔς δεξιὸν μικρὸν δακτύλιν
καὶ εἰς τὴν χέραν τὴν ζεοβὴν ἄλλην ἐλαίαν πάλιν,
ἰσόσταθμα, ἰσόμετρα, ἔς τὴν μέσην τῆς παλάμης·
αὐτὰ τὰ δύο σημάδια ἔχει ἔς τὰ δύο του χέρια.
Τὸ ὄνομά μ' οὐ γράφω το διὰ τίποτις πού ξεύρω.*

Τὸ περιεχόμενον τοῦ στιχουργήματος αὐτοῦ δὲν ἀνταποκρίνεται πλήρως οὔτε πρὸς τὸν πρῶτον τίτλον του : «Ἀλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως» οὔτε πρὸς τὸν δεῦτερον «Θρῆνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως». Σχεφεστέραν ιδέαν τοῦ περιεχομένου δίδει ἡ εἰς πεζὸν λόγον περίληψις, τὴν ὁποῖαν ὁ ποιητὴς προέταξε τοῦ στιχουργήματός του καὶ ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς : «Θρῆνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἠχμαλωτίσθη δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἔτει αὐγ'· μηνὶ Ματίῳ κθ' ἡμέρᾳ τρίτῃ, ὥρα πρώτη τῆς ἡμέρας. Λόγος θρηνητικὸς καὶ θλιβερὸς καὶ πολλὰ πονετικὸς καὶ ἀναστεναγμένος περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἰς τὸν βασιλέα καὶ περὶ τὰ

1. Πρῶτος ἐκφράσις ἀμφιβολίας ἂν τὸ ποίημα ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Γεωργιλλᾶ εἶναι ὁ Α. Ellissen εἰς α' 3, σελ. 12 καὶ κατόπιν διὰ μακροτέρων εἰς Göttingische Gelehrte Anzeigen τόμ. τοῦ 1871 σελ. 1538—1566 καὶ τόμ. τοῦ 1874 σελ. 475—478. Κατόπιν ὁ E. Egger εἰς L'Hellénisme en France etc. διὰ μικρᾶς σημειώσεως εἰς σελ. 439.—Ὁ Σπ. Λάμπρος εἰς «Ἐστίαν» τόμ. 22 (1886) σελ. 822.—Ὁ Γ. Χατζιδάκις ἐξετάσας εὐρύτερον τὸ ζήτημα καὶ ἂν ἀγνοῖα τῆς ἐξετάσεως ὑπὸ τοῦ Α. Ellissen εἰς Göttingische etc. εἰς τὴν μνημονουθεῖσαν (εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπόσημείωσιν) μελέτην του ἀπέδειξε σαφῶς δι' ἑσωτερικῶν γνωρισμάτων τοῦ ποιήματος καὶ διὰ γλωσσολογικῶν παρατηρήσεων, ὡς καὶ διὰ τῆς συγκρίσεως πραγματικῶν περιστατικῶν, ὅτι τὸ ποίημα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Ἐμ. Γεωργιλλᾶ.

